

<http://www.luju.ro/avocat-maltratat-in-sediul-politiei-ionut-cazan-din-baroul-constanta-a-castigat-l-a-cedo-11-700-euro-daune-morale-pentru-relele-tratamente-la-care-a-fost-supus-de-comisarul-sef-paraschiv-calitoiu-curtea-de-la-strasbourg-revine-autoritatilor-obligatia-de-a>

AVOCAT MALTRATAT IN SEDIUL POLITIEI – Ionut Cazan din Baroul Constanta a castigat la CEDO 11.700 euro daune morale, pentru relele tratamente la care a fost supus de comisarul sef Paraschiv Calitoiu. Curtea de la Strasbourg: „Revine autoritatilor obligatia de a nu ii supune pe avocati la vreo forma de intimidare sau de sicanare... In calitate de intermediari intre justitiabili si instante, avocatii ocupa o pozitie centrala in administrarea justitiei” (Hotararea)

Scris de Alex PUIU | Data: 05.04.2016 18:09

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a confirmat abuzul comis în urma cu aproape 6 ani împotriva avocatului **Ionut Cazan (foto)**, din Baroul Constanța, după ce acesta a reclamat că a fost supus unor rele tratamente, chiar în sediul poliției, în timp ce își apăra un client. Savarsit de comisarul **Paraschiv Calitoiu**, șeful Biroului Cercetări Penale al Secției Regionale a Poliției Transporturi Constanța, abuzul a ajuns la Strasbourg după ce autoritățile naționale s-au dovedit incapabile să deslusească împrejurările concrete ale incidentului și, eventual, să îl traga la răspundere pe agresor.

Prin hotărârea pronunțată marți, 5 aprilie 2016, în cauza Cazan vs. România, statul a fost obligat să îi plătească avocatului nu mai puțin de 11.700 euro daune morale. CEDO a constatat încălcarea Art. 3 din Convenție, privind interzicerea torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante, atât sub aspect material, cât și pe latura procedurală (lipsa unei anchete efective).

CEDO a subliniat în mod special calitatea de avocat în care a acționat Ionut Cazan, reținând în hotărâre că acesta a avut nevoie de 5-7 zile de îngrijiri medicale ca urmare a unei entorse la degetul inelar de la mână stângă, cauzate de politist: **„Reclamantul a adus, atât în fața autorităților naționale, cât și în fața Curtii, un certificat medical datat 12 iulie 2010 și un certificat medico-legal datat 16 iulie 2010 care atestă că a suferit o entorsă a degetului inelar de la mână stângă necesitând între cinci și șapte zile de îngrijiri medicale. Guvernul, însă, nu a prezentat nicio dovadă susceptibilă să pună sub semnul întrebării susținerea constantă a reclamantului, cum că politistul i-a rasucit degetul inelar de la mână stângă, în care ținea telefonul mobil”**.

De asemenea, judecătoria Curtii de la Strasbourg au reamintit principiul conform căruia, în astfel de situații, sarcina probării faptelor revine autorităților și, reiterând unele considerații reținute în celebra cauză Morice vs. Franța, au făcut aprecieri cu privire la statutul special, drepturile și privilegiile exclusive de care se bucură avocații.

Ionut Cazan a reclamat inclusiv violarea dreptului la libertate și la siguranță, însă Curtea a constatat că, în cauza, cele 10 minute cât a durat pretinsa priveră de libertate nu pot echivala cu o încălcare a Convenției, în sensul Art. 5 paragraful (1).

lata cum motiveaza CEDO incalcareea Art. 3 sub aspect material in cauza Ionut Cazan (paragrafele 38-48 din hotarare):

„38. Curtea reaminteste principiile generale aplicabile laturii materiale a Art. 3 din Conventie, pe care le-a reiterat recent in cauza *Bouyid vs. Belgia* (citata mai sus, par. 81-90).

39. Curtea noteaza ca, in speta, versiunile partilor cu privire la incidentul din 12 iulie 2010 sunt contradictorii; partile nu contesta faptul ca reclamantul a suferit o entorsa a degetului inelar stang ce a necesitat intre cinci si sapte zile de ingrijiri medicale, insa nu sunt de acord cu privire la cauzele entorsei. Guvernul s-a referit indeosebi la absenta elementelor de proba pe care se sprijina acuzatiile reclamantului (a se vedea par. 35 de mai sus).

40. Cu toate acestea, Curtea reaminteste ca a reiterat principiul conform caruia **sarcina probarii faptelor survenite atunci cand o persoana se afla in mainile politiei sau ale unei autoritati comparabile revine autoritatilor**; De asemenea, Curtea a precizat ca acest principiu se aplica chiar si in cazul in care persoana respectiva se afla intr-un alt context decat cel ce presupune in sine o privare de libertate, asa cum este cazul unui control al identitatii sau al unui simplu interogatoriu (*Bouyid*, citata anterior, par. 84). Curtea a subliniat, de asemenea, ca interzicerea utilizarii fortei fizice atunci cand ea nu este strict necesara raportat la comportamentul persoanei in cauza se aplica atunci cand aceasta din urma este privata de libertate sau, in general, cand se confrunta cu agenti de aplicare a legii (*Bouyid*, citata anterior, par. 88). In timp ce, spre deosebire de cazul *Bouyid* mai sus-mentionat, reclamantul in prezenta cauza s-a prezentat de buna voie la sectia de politie, **Curtea noteaza ca acesta s-a confruntat cu un agent al fortelor de ordine in calitatea sa de avocat al unui client care solicita informatii cu privire la un dosar penal deschis impotriva sa.**

41. In aceasta privinta, Curtea acorda o importanta deosebita faptului ca reclamantul a intervenit in calitatea sa de avocat. Curtea reaminteste ca a recunoscut deja statutul special al avocatilor, care, in calitate de intermediari intre justitiabili si instante, ocupa o pozitie centrala in administrarea justitiei (*Morice vs. Franta*, Marea Camera, nr. 29369/10, par. 132-133, 23 aprilie 2015). De asemenea, Curtea reaminteste ca avocatii beneficiaza de drepturi si privilegii exclusive, care pot varia de la o jurisdictie la alta; Astfel, Curtea le-a recunoscut avocatilor o anumita marja cu privire la ceea ce spun in instanta (*Casado Coca vs. Spania*, 24 februarie 1994, par. 46, seria A nr. 285-A; *Steur vs. Olanda*, nr 39657/98, par. 38, CEDO 2003-XI). Aceste principii trebuie sa se aplice a fortiori atunci cand este vorba de recunoasterea dreptului avocatilor de a-si exercita profesia liberi de orice rele tratamente.

42. Asadar, Curtea constata ca **revine politiei obligatia sa respecte rolul avocatilor, sa nu intervina in mod nejustificat in activitatea lor, nici sa ii supuna la vreo forma de intimidare sau de sicanare (a se vedea par. 29 si 30 de mai sus, punctul 10 din codul european de etica al politiei si expunerea de motive) si, prin urmare, la orice rele tratamente.** Aceasta obligatie trebuie aplicata cu atat mai mult pentru a le asigura protectie impotriva relelor tratamente avocatilor care actioneaza in calitatea lor oficiala.

43. Curtea considera ca principiul reiterat in cauza *Bouyid* mai sus-citata referitor la sarcina probei este aplicabil in cauza.

44. Reclamantul a adus, atât în fața autorităților naționale, cât și în fața Curtii, un certificat medical datat 12 iulie 2010 și un certificat medico-legal datat 16 iulie 2010 care atestă că a suferit o entorsă a degetului inelar de la mână stângă necesitând între cinci și șapte zile de îngrijiri medicale (par. 15 și 16 de mai sus; a se vedea, a contrario, Celik vs. Turcia – nr. 1, nr. 39324/02, par. 33, 20 ianuarie 2009). Guvernul, însă, nu a prezentat nicio dovadă susceptibilă să pună sub semnul întrebării susținerea constantă a reclamantului, cum că polițistul i-a răsucit degetul inelar de la mână stângă, în care ținea telefonul mobil. În timp ce ofițerul de poliție a negat în mod constant, în cadrul procedurilor interne, agresiunea reclamantului, acesta din urmă a susținut contrariul cu o constantă comparabilă cu a polițistului (par. 18 și 20 de mai sus). Pe de altă parte, din momentul în care procedura prezintă deficiențe semnificative (par. 58-62 de mai jos), **veridicitatea declarației polițistului nu poate fi dedusă doar pentru simplul motiv că ancheta nu a adus un element care să probeze contrariul** (Bouyid, citată anterior, par. 96).

45. În consecință, Curtea a constatat dovezi suficiente că reclamantul a suferit o entorsă la degetul inelar de la mână stângă în timp ce s-a aflat la secția de poliție.

46. În continuare, Curtea observă susținerea Guvernului cum că leziunea suferită de reclamant nu a îndeplinit pragul minim de gravitate necesar pentru a fi încadrată în câmpul de aplicare a Art. 3 din Convenție. Totuși, **Curtea notează că leziunea în cauză nu a fost superficială, în măsura în care a fost recomandată continuarea tratamentului medical timp de cinci până la șapte zile** (a se vedea par. 16 de mai sus).

47. Pe lângă aceasta, Curtea ține să constate că tratamentul la care a fost supus reclamantul n-a fost nicidecum necesar raportat la comportamentul său. **Chiar dacă s-ar presupune că reclamantul a dat dovadă de o atitudine lipsită de respect față de polițist (a se vedea par. 14 de mai sus), nimic din dosar nu indică, și nici Guvernul nu sugerează, că acesta a avut un comportament violent care să implice necesitatea utilizării forței fizice împotriva sa.**

48. Aceste elemente îi sunt suficiente Curtii pentru a concluziona că în cauză a existat un tratament degradant⁹.

(motivarea încălcării Art. 3 sub aspect procedural, în paragrafele 55-62 din hotărâre)

[*Cititi aici Hotararea CEDO in cauza Ionut Cazan vs. Romania](#)